

Ramses Shaffy, Morgencaf

Ze komen een voor een op het plein tussen licht en donker
Het plein ligt mateloos alleen te wachten op hun komst
Ze komen in 't geheim om te ontsnappen aan de nacht
Omdat ergens een leeg bed of een luchtbed of geen bed op hen wacht

Er is een licht op het plein, dat altijd gloeit in de mist
Daar is de haven van de mensen van de morgen
Het cafe waar het veilig is en geborgen
En waar de waanzinnige behoefte aan warmte en liefde
In dit open uur voor niemand wordt verborgen
Het cafe van Riekje heet De Valkuil In De Tijd
Achter de bar schalt haar stem over de stad
Ze overstemt de wekkers en de start van het verkeer
Ze lacht voor allen de angst weg
Voor de deur naar de buitenwereld
Want straks moet ze sluiten
Maar morgen is ze er weer

Een voor een verlaten ze
Het plein in de zon
En banen zich een weg
Door after-shave en aktentassen
De tegenliggers zijn weer geschoren en gewassen
Dus ze nemen weer de draad op
Waar alles begon